

EMPERYALİZMLE MÜCADELE ETMEDEN SENDİKACILIK YAPILAMAZ

Aydınlık Gazetesi, 17 Eylül 2011

Yıldırım Koç

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi her geçen gün daha büyük sorunlarla karşı karşıya kalıyor ve zayıflıyor. Emperyalizm, sermayedar sınıf ve hükümet, attığı adımlarda işçi ve kamu çalışanı sendikalarını dikkate bile almıyor.

Halbuki Türkiye’de işçilerin sayısı artıyor, özel sektörde gerçek işçi ücretleri düşüyor, işsizlik korkusu ve güvensiz çalışma yaygınlaşıyor.

Bu koşullarda mevcut uygulamalara yönelik eleştiriler ve çözüm arayışları da gündeme geliyor.

Türkiye’de en fazla işçiyi temsil eden örgüt Türk-İş. Bu açıdan, sorunları aşma çabasında en büyük sorumluluk da Türk-İş’in omuzlarında.

Ancak bu konuda yeterli bir çabanın gösterilmediği açık. Bu eksiklik yıllardır dile getiriliyor.

Türk-İş’e bağlı 10 sendikanın oluşturduğu Sendikal Güçbirliği Platformu’nun başlattığı tartışma bu açıdan yararlıdır; ancak yetersizdir.

Günümüz koşullarında emperyalizmle mücadele etmeden sendikacılık yapılamaz.

Türk-İş günümüzde anti-emperyalist bir tavır içinde değildir.

Sendikal Güçbirliği Platformu’nun açıkladığı belgelerde ise anti-emperyalist bir tavır eksiktir.

Sendikal Güçbirliği Platformu’nun açıklamalarında “emperyalizm” sözcüğü bile yoktur.

Platform’un ortak açıklamasının “ilke ve hedeflerimiz” başlığı altında “Neoliberalizme karşı sınıfın birliği ve dayanışması” savunulmaktadır:

“Neoliberalizme karşı sınıfın birliği ve dayanışması

“1) Platformumuz, “rekabet üstünlüğü” adı altında emek gücünün ucuzlatılmasına, emeğin daha fazla sömürülmesine ve katma değerden giderek daha düşük pay almasına yol açan neoliberal politikaları reddetmektedir.”

Aynı anlayış bazı sendikaların genel kurul kararlarında da görülebilir.

Günümüzde işçi sınıfının karşı karşıya bulunduğu hemen hemen tüm sorunların sorumlusu emperyalizmdir.

Sendikacılık hareketini zayıflatan en önemli etmen, işsizliktir.

İşsizlik, emperyalistlerin Türkiye’de uyguladıkları ve uygulattıkları politikalarla artmaktadır.

İşçi sınıfının karşı karşıya bulunduğu en büyük tehdit, sınıf kimliğinin geri plana itilerek, etnik kimliğin ve inanç kimliğinin öne çıkarılmasıdır.

Etnik temelli veya inanç esaslı bölünmenin arkasında emperyalist güçler bulunmaktadır.

AKP iktidarının uyguladığı politikalar işçi sınıfına zarar vermekte, sendikaları zayıflatmaktadır.

AKP iktidarını işbaşına getiren ve destekleyen güç, emperyalizmdir.

Özelleştirme ülkemizi ve işçi sınıfımızı zayıflatmaktadır.

Özelleştirmeyi dayatanlar emperyalistlerdir.

Taşeronluk sendikal harekete büyük darbe indirmektedir.

Kamuda taşeronluk, fason üretim ve hizmet alımı, emperyalistlerin dayatmasının sonucudur. Özel sektördeki taşeronluk ise yerli ve uluslararası sermayenin politikasıdır.

Emperyalizm yalnızca Amerika Birleşik Devletleri değildir.

Avrupa Birliği de emperyalist bir güçtür.

ABD nasıl emperyalist bir güçse, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, İsveç, Norveç, Danimarka, Finlandiya, Belçika, Japonya ve başka bazı ülkeler de emperyalisttir.

Ulusötesi sermaye, bu ülkelerin devletlerinin emperyalist politikaları sayesinde Türkiye gibi ülkelerin işçi sınıflarını ve tüm halklarını sömürmektedir.

Bu koşullarda, emperyalizme karşı çıkmadan sendikacılık yapılabilir mi?

“Neo-liberal politikalar” yıllardır emperyalizme karşı çıkmak yerine kullanılan kaçamak bir sözcüktür; aynen “küreselleşme” gibi.

Kapitalizm ve emperyalizm, liberal politikalar uygulasa da, neo-liberal politikalar uygulasa da, sosyal devlet politikaları uygulasa da, kapitalizmdir ve emperyalizmdir.

Neo-liberal politikalar Türkiye'yi parçalamaz. Yalnızca neo-liberal politikalara karşı çıkılarak geniş bir cephe oluşturulamaz.

Yapılması gereken, ABD, AB ve Japon emperyalizmine cepheden karşı çıkmaktır.

Sendikal Güçbirliği Platformu eğer Türk-İş'in ve hatta DİSK'in ve Hak-İş'in bugünkü çizgisinin alternatifini geliştirecekse, bunun temeli, işçi sınıfı mücadelesini anti-emperyalist çizgide geliştirmektir. Bu temel önkoşul yerine getirilmezse, aradaki fark önemli değildir.